

1824 med Edle Cathrine Thode, fød Klüver. Boede i sin sidste Tid paa Gaarden «Parnassum» pr. Snaasen. Entlediget 1857 med Pension 350 Sp. Denne Mand var yndet som Selskabsmand, var kvik og jovialsk. Døde 1859. Konen døde 1878, 81 Aar gammel.

POSTMESTER GABRIEL LUND, CONSUL,

fød 1773, var oprindelig Kjøbmand i Kragerø, blev i 1814 fra Lister Amt sendt som Deputeret til Rigsforsamlingen i Eidsvold, i 1829 udnævnt til Postmester i Trondhjem, hvor han døde 1832, efter forud i samme Aar, i Juli Maaned, som Rektor Boyes ældste Elev, at have overrakt denne et Sølvservice i Anledning den paa Latinskolen holdte Jubelfest. Boede i Schreiners Gaard (Krambodgaden No. 1 — Trondhjems Bryggeri) hvor Posthuset i hans Tid var etableret. Ved Koleras første Udbredelse i Norden averterer han i 1831 om, at Breve fra mistænkte Steder skulle gjenemstikkes og røges. Nedskriveren modtog mange saaledes maltrakterede Breve. Stortingsmand fra Lister og Mandals Amt 1827, 28, 30.

GARTNER DANIEL BALLE LUND,

var oprindelig Haarskjærer, anføres her som et velbekjendt Navn, Eier af det saakaldte «Lunds Theater» paa Kalvskindet, (nuværende Ryjords Eddikefabrik), (Prindsens Gade No. 2 B, 1919), hvor Borgerstanden omkring Aarene 1808—30 gav hyppige Forestillinger og hvorom lige saa hyppige Avertissementer findes i Bladene paa denne Tid. Denne Lund døde i Decbr. 1834, efterat Theaterbygningen paa denne Tid eller litt senere blev nedrevet.

Blandt hans Sønner, Eilert Balle, fød 1815, praktiserer denne som Maler, Billeder af Landskaber ikke uden Held.

CAPITAIN JACOB LANGE,

fød 1767 i Bergen, hvor Faderen, Erik Lange, var Prokurator. Blev 1789 Fændrik ved det Trondhjemske Inf. Regiment, 1794 Sec. Lieutenant, 1798 Pr. Lieutenant, 1808 Capitain og deltog da i Udmarschen som Adjutant under Oberstlieutenant Ræder, overvar samme Gang Affairerne ved Kongsvinger mod de Svenske, var i

1814 Medlem af Rigsforsamlingen paa Eidsvold som første Deputeret fra nysnævnte Regiment. 1818 Capitain og Kompagnichef ved Trondhjemske gev. Musketerkorps og var da Adjutant hos Grev Schmettow, Ridder av Sværdordenen. Døde pludselig 5. April 1825, 58 Aar gammel.

Mærkelig opkalder han en af sine Sønner efter Grev Schmettow, Carl Jacob Waldemar, fød 1812. Var gift med en Jfr. Lavlund, død 1870, 83 Aar gammel.

POLITIMESTER MONS LIE,

fød 1757, ansat som Politimester efter Blom 1817, boende da i Lud. Bergs Gaard ved Torvet. Gives derhos Titel af Raadmand, Ridder, 1801 Oberbrandmester.

I Fayes Skrift 1814 findes en af Carl Falsen meddelt interessant Nedskrivelse over enkelte Træk af Mons Lie, deraf opsættes her:

«Under Prinds Christians Ophold i Trondhjem i Febr. 1814 opstod 2 Partier: Selvstændighedspartiet og det langt mindre Svenskepartiet.

For det sidste stod Mons Lie i Spidsen og erklærede sig aabent for den Mening, at Norges Frelse og Held kun var at søge i en Forening med Sverige og hvorfor han oftere maatte høre ilde af Sø-Capitain Leslie og flere.

Mons Lie der spillede en Hovedrolle i disse Begivenheder, var Søn af en fattig Husmand, men var ved sit gode Hoved, og sine indsamlede Kundskaber og Erfaringer kommen ind paa Embedsbanen, først som Sagfører og siden som Raadmand, eller Medlem af Magistraten, havde og erhvervet sig en vakker Formue, og maatte fornemmelig formedelst hans afgjørende Indflydelse hos Magistraten og Borgerskabet som sagt ansees som en meget formaende Mand. Imidlertid blev han og hans Parti ved denne Leilighed lagt for Had og af det andet Parti Tillagt Benævnelsen: «De Svensksindede». Leslie erindrede ham om hans udtalte Svenske Sympatier og hvoraf fulgte Stevning m. m., hvor flere hundrede Vidner blev indkaldte, uden at Lie dog siden fandt sig beføiet til at trække Angjældende til Ansvar for sine Udtalelser, hvorimod det fortaltes at han, da Katastrofen var overstaaet, og

Kronprinds Carl Johan ankom til Trondhjem 1815, benyttede sit Tings-Vidne til Bilag ved en Ansøgning om det indbringende Politimester-Embedet i Trondhjem — — — og vist er det, at Embedet blev ham til Del. Han medvirkede derhos væsentlig til, at den af Falsen forfattede Adresse til Christian Frederik fik en Mængde Underskrifter, gaaende ud paa at Forebygge Prindsens formentlig paatænkte Plan at lade sig udraabe til Konge m. m.»

Denne Lie eiede i 1814 og lige til sin Død, der indtraf 1827, Landstedet Elisefryd paa Øen, hvor han ogsaa blev indlagt i et derværende Familiegravsted, i nyere Tid udraseret. Dette Landsted overgik da til Major Ræder. Ligeledes eiede han Gaarden Solemen fra 1806, efter Justitsraad Nic. Lysholm, men solgte den senere til Hofraad Collin.

I 1822 bekendtgjør Lie, hvad der ogsaa fremgaar af foregaaende Avertissementer, at Kjørelauget er aldeles ophørt.

Efter Foreningen med Sverige synes dog Mons Lie at have gjenvundet Folkets Tillid, idet han i 1815 sees at være Valgmand og fik endag 5 Stemmer som Suppleant til Stortinget.

Vi have derhos en

REGIMENTSQVARTERMESTER JONAS LIE.

Han døde i Januar 1820. Var tidligere Stifts-Overprok. Fader til

MONS LIE,

Examenat fra 1826, 1838 Byfoged og Postmester i Tromsø. Senere, 1845, Sorenskriver i Søndhordland, gift med Jfr. Pauline Christine Tiller. Tog sin Afsked 1876 med Pension 700 Sp. Konen født 1800, døde 11. Marts 1877. Bor i Flekkefjord. Denne Mons Lie, født i Inderøen den 18. Februar 1803, er Søn af Reg-Quartermester og Stifts-Overprok. Jonas Lie og Idde Sophie Strøm. Efter i 3 Aar at have frekventeret Realskolen i Trondhjem, tog han Prok. Examen 1824, og blev juridisk Examenat 1826, 1832 Underretsprokurator i Buskeruds Amt. 1838 Byfoged og Postmester i Tromsø og i samme Stilling 1839—45 tillige Konst. Amtmand i Finmarkens Amt. Sorenskriver Mons Lie døde i Christiania 3. Septbr. 1881, 78½ Aar gammel.

SUPPLEMENT

til Familien Lies Historie, skrevet af Sønnesønnen Sorenskriver Mons Lie, meddelt 1878 under hans Ophold i Trondhjem d. A. (Personalhistorie) angaaende:

POLITIMESTER I TRONDHJEM, MONS LIE.

Han blev født paa Gaarden Strol i Guldalens Sorenskriveri, antagelig 15. Februar 1757, og døde i Trondhjem 1827, var Ridder af Vasa-Ordenen.

Han var 3 Gange gift, nemlig

A.

med en Bondepige Dorthea, fra hvem han naadigst efter Bevilling blev adskilt. De havde Børn sammen, hvoraf nævnes:

1. Regimentsquartermester og Stiftsoverretsprokurator Jonas Lie, født 8. December 1776, død 1820, gift med Sorenskriver i Inderøen, Michael Strøms eneste Datter, Ide Sophie, født 1780, død 1814. Disses Søn er den 18. Februar 1803 fødte Sorenskriver Lie, blev juridisk Examenat med Udmærkelse 1826, er Ridder af St. Olafs Ordenen, gift med nu afdøde Pauline Christine Tiller, født 29. November 1799. Af deres Ægteskab er bl. a. Stiftsoverrets-Assessor i Christiania, Carl Ludvig Lie, født 18. Februar 1830, nu gift med Marie Thaulow, en Broderdatter af Consul Chr. Thaulow, hendes Moder lever og er Sorenskriver Møinichens Datter. Digteren Jonas Lie, født 6. November 1833, Ridder af St. Olafs Ordenen, og Sagfører Emil Lie, født 19. August 1836, er Redaktør af Trondhjems Adresseavis.

Regimentsquartermester Lie og Ida Sophie havde ogsaa en Søn, Prokurator Mikael Strøm Lie, født 1807, der boede paa Kongsvinger, og var gift med Sorenskriver Møinichens Datter Bergitta. Deres ene Datter er Pianistinde Erikka Lie, gift med Læge Oscar Nissen i Christiania. En anden Datter, Thomasine, var gift med Digteren Jonas Lie.

2. Fremdeles havde Politimesteren med Dorthea en Datter, gift med Bankdirektør og Contrabogholder i Norges Bank, Frederik Gade, hvis Sønnesøn er den nylig afdøde Sjø-Officer Kabinetkammerherre Herman Gade (1876).

B.

Anden Gang giftede Politimesteren en Datter af Capitain Møller, hun hed antagelig Elisabeth Sophie, i hvilket Ægteskab havdes 2 Døttre, nemlig:

1. Elisabeth, gift med Magasinforvalter Peter Frederik Suhm Wille. Hun lever endnu (1876) i Christiania, og ligeledes lever deres Søn, Capitain i Sjøetaten Carl Frederik Wille, Ridder af Vasa-Ordenen, født 1830. En Ældre Søn, Sølieutenant Hans Wille, født 1816, er død. Han har udgivet en stor Deel af Rigets Søkartter.
2. Karen Marthe, gift med Oberstlieutenant Bødtker. Deres Søn er nuværende Sorenskriver paa Nedre Romeriget og Ridder af St. Olafs Ordenen. Job Dischington Bødtker, født 1818, der oftere har været Stortingsmand medens han var Byfoged i Tønsberg.

C.

Tredie Gang giftede Politimesteren, antagelig 1812, Datter af Sognepræst til Frue Kirke, Stiftsprovst Hagerup. Hun levede endnu 1838 og boede som Enke i Ludvig Bergs Gaard ved Torvet. Dette Ægteskab var børnløst.

TOLDINSPEKTØR T. G. LEGANGER,

var ansat som saadan her i Slutningen af forrige Aarhundrede og i Begyndelsen af dette. Under Ildebranden 3. Decbr. 1788 blev han haardt medtaget og averterer efter en Masse tabte Sager. Der afbrændte nemlig et helt Qvartal, mod Søen, til en Assurancværdi af over 40,000 Rdlr. 1791 Medlem af V. S. Døde 1812.

ANDREAS GRAM LYKKE,

født 1783, gift med Anna Kirstine Drejer (død 1859, 74 Aar gammel). Var oprindelig Kontorist, men optræder i Begyndelsen af dette Aarhundrede som «ene bestaltet Supplikskriver», en Bedrift han fortsætter til sit Endeligt, der indtraf 1854. Oftere benævnes han ogsaa som Prokurator og vist er det at han stundom fungerede som saadan. Men besynderlig nok gav han sig ogsaa av med at

være Dandselærer og holdt hyppig Dandseskole for Børn, ja endog for Voxne. Ofte, og i 1808 laa han i Feide med Kommissionair Boyesen der ogsaa paastod at være ene berettiget Supplikskriver, hvilket oftere giver Anledning til en meget eiendommelig Strid imellem disse to Originaler.

OBERST OLE LYNG,

født 1762, gift som Lieutenant 1799, anden Gang 1815 med Stiftsamtsskriver Moes Enke. 1811 Medlem af V. S. og boer da i Værdalen under Titel af Major, senere i Trondhjem som Oberst. Død 1823. Har en Søn:

PEDER RASMUS,

Exam. jur., boendé som Jordbruger ved Stenkjær, i Stod. Var i 1842 Stortingsmand for N. Trondhjems Amt.

CAPITAIN MORTEN LYNG LOSSIUS,

født 8. Juli 1819, gik først et Aar paa Underofficersskolen i Trondhjem, ansattes derpaa som Kadet paa Krigsskolen og efter tilendebragt Kursus 1840 sammesteds, laa han 2 Aar i Kjøbenhavn og studerte Teknologi. Ansattes som Officer i Trondhjemske Brigade, kom snart i Veivæsenets Tjeneste, anlagde den nye Vei (Veien kaldes fremdeles «Nyveien») fra Trondhjem til Melhus med m. fl. og ansattes til Bestyrer af Jernbanearbejdet til Støren, som han med Hæder fuldførte og staaer fremdeles som Medlem af sammes Direktion. Blev Capitain 1857, Ridder af Vasa-Ordenen 1863. Bør sin Eiendoms-Gaard Hlade, som han beholdt efter sin Svigerfader, Krigsraad Holtermann. 1875 Oberstlieutenant. Ogsaa Ridder af St. Olafs-Ordenen. Døde som Oberst 14. Novbr. 1890.

Vi have en

JOHAN LOSSIUS,

der som Lieutenant deltog i Krigen 1808 og saaredes paa Jahren. Ligeledes deltog han i Krigen 1814 i Oberst Krebses Brigade.

MATHIAS HILMAR LUNDGREEN,

fød i Flensborg 18. August 1775, indvandrede hertil som Skibscapitain, hvormed han fortsatte i en længere Aarrække. Kjøbte en Hjørnegaard ved Torvet efter General von der Osten og etablerede 1818 en lille Handel, der efterhaanden under Firma M. H. Lundgreens Enke (der endnu 1878 lever, gift i Flensborg 28. Mai 1811) udviklede store Forretninger i Vin og Kolonialvarer. Lundgreen selv døde 1831. Enkens Navn er Catarina Maria, født Møller, født den 29. August 1786, død den 20. Februar 1881, 94½ Aar gammel. Deres eneste Søn, den nuværende Chef for Huset, Bankdirektør, oftere Stortingsmand, fransk Consul m. m. Hilmar, er født 5. Septbr. 1815, gift 1841 med Anna Christina Roshow, født 1816. De holdt sit Sølvbryllp 25. Septbr. 1866. Den sidste Søn af samme Navn indtraadte som Kompagnon, men maatte atter fratæde paa Grund af Sygelighed. Han var Nordamerikansk Consulagent, Chef for den ridende Borgergarde. Gift med Sophie Jenssen, der døde 16. Febr. 1880.

To Døttre af førstnævnte ere:

Catrine, født 1817, gift med Carl Ferdinand Køhler, født 1815, en Søn af den Køhler i Hamburg, der sad inde i det store Handelshus Gehrt & Køhler. Den anden, Hansine Marie, født 1820, gift med Kjøbmand Georg August Hartmann, født 1809.

GEORG AUGUST HARTMANN,

fød i Glücksburg den 3. Novbr. 1809. Kom i 1820 til Schlesvig for at gaa igjennem Latinskolen, 1825 til Trondhjem som Handelsbejnt hos G. P. Meisterlin, hvor han forblev til 1835, da han etablerede egen Forretning i den Hans Thomas Knudtzon tilhørende, senere af Hartmann kjøbte Gaard paa Hjørnet af Strandgaden og Munkegaden.

Gift 28. Novbr. 1838 med Sara Charlotte Nordenstrøm, født 29. Juli 1816 i Trondhjem, død 3. Mai 1846. Anden Gang med Hansine Marie Lundgreen, født 18. Octbr. 1820. Med sidste Ægteskab 5 Børn.

1. Christina Henriette, født 17. Marts 1849, gift 7. August 1870 med Lt. Otto Galtung, født 11. Mai 1839, nu Capitain i Artilleriet. (Kapteinen døde 16. Mai 1889).

2. Mathias Hilmar, født 18. Octbr. 1850, gift med Edel Kindt.

3. Anton Carl, født 5. Marts 1852, død i Trondhjem 13. Mai 1891.

4. Axel, født 29. Septbr. 1853, død i Trondhjem 11. Jan. 1887.

5. Thorvald, født 18. August 1856, død i Wien 16. Mai 1889.

Vor G. A. Hartmann var en virksom og høit anset Mand i mange Retninger, saaledes inden Kommunen, som Bankmand &c. og i mange Aar som Medlem af Jernbanestyrelsen i Trondhjem, hvor han udviste megen Energi og udnævntes derfor af Kong Oscar til Ridder af St. Olafs-Ordenen den 18. Octbr. 1877, under Kongens Ophold her i Anledning Sydbanens Aabning, Trondhjem—Hamar. Hans anden Kone døde i Septbr. 1882. Han selv døde af Lungebetændelse Tirsdag 23. Marts 1886 Klokken 12¼ Middag.

TOLDINSPEKTØR HARTVIG MARCUS LASSEN,

Søn af Justitsraad Lassen, er født i Bergen 27. August 1781, blev Student fra sammes Skole 1800 og juridisk Candidat 1806, gik 1808 ind i Armeen, blev 1812 Capitain, men tog Afsked fra Krigstjenesten 1814, blev 1815 af sin Fader adjungeret som Toldinspektør i Bergen, var efter dennes Død 1818 konstitueret i Embedet og blev 1820 Toldinspektør i Trondhjem, hvor han senere var Representant i Norges Bank og oftere konst. Overretsassessor. Gift 1821 med Regine Mathea Lassen, død 1859. Udgivet nogle Skrifter. Døde 17. August 1856. Denne Lassen var som Toldinspektør en saare human Mand, der ved enhver Foranledning hjalp Handelsstanden til Rette, medens han forsmædede den gamle Regel at gjøre den Livet saa broget som muligt. Og dog stod han ikke tilbage som duelig Toldinspektør i den lange Række af 36 Aar. Han deltog i den i 1825 i Stöckholm nedsatte Kommission ang. Norges og Sveriges gjensidige Handel og Søfart (Prov. Anord. af 1825, Lov af 4. August 1827) og tilkjendegav noksom at Koncipisterne forstod Loven saaledes at svenske overland indførte og frigivne Varer skulde ogsaa betragtes som saa-

danne, ved senere Søforsendelser. Dette fordærlige og for Handelsstanden nedtrykkende Stridsspørsmål kunde altsaa, ved en udtrykkelig Tilførelse af disse Ord, været undgaaet og manges Kamp, Processer og Masser af Toldhistorier dermed været undgaaet, medens hiin anmassende Forstaaelse af Loven i en lang Aarrække tilføiede Handelsstanden stedsevarende Lidelser, Forurettelser og aabenbar Overlast indtil Stortinget i 1866 endelig tilintetgjorde den hele uretfærdige og urimelige Bestemmelse.

Toldinspektør Lassen eiede Gaarden Belvedere ved Aasveien og boede her hver Sommer. Blandt hans Sønner bemærkes:

CHRISTIAN FREDERIK BENTZEN LASSEN, .

fød 1815, Officer 1834 ved Kavaleriet, senere Ritmester og Chef for Sparboeske Eskadron og 1861 i samme Egenskab forflyttet til Næsiske Eskadron. Opholdt sig nogen Tid i Stockholm under Titel af Kammerherre. 1868 ansat som Capt. Vagtmester i Trondhjem. Magasinførvalter. Den 1. Februar 1877 døde hans Kone Antonie, fød Adeler. Hun var den sidste Descendent af den bekjendte Cort Sivertsen Adeler. Kammrerherre Lassen forlod Trondhjem i 1886 og reiste til Amerika til en gift Datter, Gulla.

ORGANIST OLE ANDREAS LINDEMAN,

Søn af Sorenskriver i Nordmør Jacob Madsen Lindeman (død 1822), er fød i Surendalen 17. Januar 1769, var Organist ved Frue Kirke i Trondhjem fra 1799 lige til sin Død, som indtraf 26. Februar 1857, altsaa i en Alder af 88 Aar, og som Organist paa et og samme Sted i 58 Aar. Var en Tid Musiklærer paa herværende Realskole og benævnes (Parelius's Skrift 1804) «Cand. Philos.»

Om denne Lindeman hedder det i Ill. Nyhedsblad 1857:

«O. A. Lindeman bestemtes til Studeringer og sendtes til Trondhjems Latinskole, hvorfra han ogsaa demitteredes. I Kjøbenhavn studerede han Lovkyndighed og gaves Tilsagn at komme i sin Faders Embede efter dennes Afgang. Hans Hu stod imidlertid til Musikken, og blandt mange andre Kompositioner udgav han 1838 efter Regjeringens Foranstaltning, en Choralbog, der fremdeles bruges rundt om i Landets Kirker, hvor der er Orgel. Lindemans største Betydning har dog været som Musiklærer, hvori

han virkede i et halvt Aarhundrede. Han havde imidlertid ondt for at opfatte og approbere sin Søns, L. M. Lindemans Bestræbelser for at harmonisere vore Fjeldmelodier, men gav dog omsider efter og fik ligesom Anelse om, at ogsaa dette var Musik. — — —

Lindemans Betydning for Fædrelandet ser vi saaledes væsentlig deri, at han staar der i en ugunstig Tid som en Vedligeholder og Forplanter af den ægte musikalske Tradition, den samme musikalske Adel, et Led, som vi nylig udtrykte det, af den gyldne Kjæde. Denne er fremdeles fortsat i flere begavede Sønner, der ikke alene har arvet Faderens gode Skole, men ogsaa som ventelig kan være, tilegnet sig mere af Tidens Fremskridt. Vi maa saaledes nævne Frederik Lindeman, der er Faderens Efterfølger som Organist ved Frue Kirke, og som iblandt andet af Kjendere ansees som en mageløs Orgel-Improvisator. J. A. Lindeman, en dygtig Musicus, der var Organist ved Vor Frelsers Kirke i Christiania, men senere døde som Sognepræst til Davigen, L. M. Lindeman, nuværende Organist til Vor Frelsers Kirke i Christiania, og bekjendt som geniask Bearbejder af vore Folkemelodier, foruden ved flere Kompositioner, og endelig Just Lindeman, Organist i Christiansand (fra 1859 ved Domkirken i Trondhjem), der har udgivet nogle Klaversager.

Saavidt forannævnte Nyheds-Blad angaaende Sønnerne gjen-tages her:

1. Frederik C. Lindeman, fød 4. Decbr. 1803, blev først efter nogen Tids Ophold i Kjøbenhavn ansat som Lærer paa Døvstum-Institutet i Trondhjem 1829 og succederede Faderen som Organist ved Vor Frue Kirke 1857. Døde 29. Juli 1868.

2. Jacob Andreas Lindeman, fød 26. Septbr. 1805, Student fra Trondhjems Skole 1827, Theol. Cand. 1832, 1839 res. Capellan til Leganger, 1844 Sognepræst til Davigen, hvor han døde 1846.

3. Ludvig Math. Lindeman, fød 28. Novbr. 1812, privat dimit. 1835, tog anden Examen, ansattes 1839 som Organist ved Vor Frelsers Kirke i Christiania. Udgiven en Mængde Koraler, Folkemelodier m. m.

4. Peter Tangen Lindeman, fød 18. Juni 1810, privat dimit. 1834 og medicinsk Candidat 1843, praktiserende Læge i Trondhjem.

5. Just Riddervold Lindeman, født 26. Septbr. 1822, ansat efter Tellefsen 1858 som Organist ved Domkirken. Døde i Stillingen som Organist 21. Januar 1894.

ERNST FREDERIK LAMMERS,

boede i længere Tid i Trondhjem, 1798 som Artilleri-Capitain, 1814 som Major, deltagende i Udmarschen. Sees at have undertegnet hiin bekjendte Adresse til Chr. Frederik og findes paa Listen over Bidragsydende for at hævde Landets Selvstændighed. Fra denne Tid, omkring 1814, forflyttet herfra.

AMUND LAMMERS, R. O. O.,

født 1804, Student 1823, mineralogisk Candidat fra 1827, opholdt sig fra 1834 til 1837 i Trondhjem som Bergmester nordenfjeldsk, forflyttedes i samme Egenskab til det søndenfjeldske Distrikt, 1839 tillige som Bestyrer af Modums Blaafarveværk. 1850 udnævnt til Medlem af Kongsberg Sølvværk, i 1852 tillige til Bergmester i Vestre søndenfjeldske Distrikt. Gift med Toldk. Schultz' Datter Maria Pauline, 1835 optaget som Medlem af V. S.

HANS LIEN,

født 1778, var oprindelig Skibsfører og Nordlandshandler, men etablerede sig 1821 som Handelsmand i nuværende Havnes Gaard i Strandgaden (Olaf Trygvessøns Gade No. 46 — 1919). I Krigens Tid 1808 sees han at være udrustet som Kaper-Capitain. Gift samme Aar med Adriane Seneppen. Døde 1836.

HANS GUNERIUS LIEN,

født 1809, Søn af sidstnævnte, fik sin Opdragelse i England og synes derefter i hele sin Tid at have adopteret en Englænders hele eiendommelige Karakter. Han kom tilbage omkring 1829 og etablerede sig selv efter Faderens Død i samme Gaard. Senere blev han bemærket som en mere end almindelig dygtig Kommunemand

og er ubestridelig den, der ved sin Ihærdighed blev Skaber af det herværende Skibsassuranceselskab m. m., og hans Dygtighed anerkjendes snart i den Grad, at Stortingsbænken havde været ham viss. Men saa indtraf Sværmeriet for Domkirkens Restauration, som man dengang udtalte: «fuldstændig» til en Bekostning af mangfoldig hundrede tusen Daler. Lien havde Mod til at udtale sine Betænkeligheder, og Bladene udslyngede strax Fordømmelsesdommen over Lien, der dog tilvisse forsaa vidt havde Ret, som der ikke kunde blive Tale om nogen Restauration uden Statens Mellemkomst og under hvilken Beiingelse man tegnede større Bidrag. Sagen faldt derpaa istaa, og det var først efter ca. 20 Aar derefter at den optoges paany, nu med større Held og bedre Udsigter. Lien tegnede sig selv for et af de største Bidrag, 100 Spd., men ikke et Ord derom i Bladene, men derimod en Masse Strid og Kiv, der synes at have udtrættet ham; han blev misfornøjet og forflyttede 1854 med hele sit Hus til Liverpool, hvor han endnu lever (1876) som Traffikkerende. Solgte sin Gaard med Brygge for 6000 Spd. til Handelsmand Havnes, der døde 1879, og Gaarden gjen solgt til Naboen Nergaard for 10,000 Spd. (Gaarden eies nu i 1919 af Kjøbmand Emil Grønning). Hans G. Lien døde 27. Januar 1892 i Liverpool.

CAPITAINERNE J. B. og H. J. LIED.

Vi have tvende af dette Navn: Hans Jacob Lied, der deltog i Udmarschen 1808 og 1814 og tjente i den Staffeldske Brigade. Ligesaa Johan B. Lied, begge i sin Tid boende her i Trondhjem, men forøvrig ubekjendte Navne.

En tredje benævnes

PAUL MATHIAS LIED,

ogsaa Capitain, der ogsaa deltog i Udmarschen 1814. Og endelig nævnes en

PR. LIEUTENANT FREDERIK CHR. LIED,

der ogsaa deltog i Udmarschen 1814 under Krebs.

JOHAN LORENTSEN

optraadte her som Handelsmand i Begyndelsen af dette Aarhundrede, boende i Søgaden og fortsatte som saadan indtil henimod 1830, da han saavidt erindres som Fallent, forflyttede til Stenkjær som Landhandler, men døde der efter faa Aars Forløb. Gift 1805 med Karen Kirstine, fød Sommer. Hans Gaard i Søgaden opbrændt 2. Juledag 1813.

KOMMANDØRCAPITAIN C. LERCHE.

Denne Mand sees allerede fra Midten af forrige Aarhundrede at have havt sin Bopæl eller Station i Trondhjem og gjenfindes oftere i Bladene. Udgav 1870 «Eftertanker i ledige Timer» i Anledning den blodige Krig imellem Rusland og Tyrkiet.

BYFOGED PEDER BREDAHL MØINICHEN.

Dette Navn skriver sig fra en lang Fortid. Efter Daae havde Biskop Mag. E. Bredahl en Svigersøn, en dansk Mand, Mag. Hans à Møinichen, Stamfader (1643—1672) til denne Æt i Norge.

Byfoged P. B. Møinichen er fød 1716, død 16. April 1786. Kopperelt 1756 «i Huset» (som Skik og Brug var i den Tid), med Margrethe Bredal. Var i over 40 Aar Byfoged i Trondhjem, sandelig en ualmindelig lang Aarrække i et og samme Embede. Smith oplyser «at han har mange Børn og er i meget fattige Omstændigheder, da Indkomsterne er meget ringe.» Hans Søn er ham adjungeret og er en brav Karl, og skulde den Gamle dø, var det en sand Velgjerning som den Gamle i sin lange Embedstid vel har gjort sig fortjent til, om denne Søn blev hans Successor, da havde og den efterladte Familie et Tilstød og Hjælp, som ellers vel kommer i den ynkværdigste Forfatning.»

I et senere Brev til Bülow af 10. Mai 1786, da gamle Møinichen døde, anbefaler han paanyt Sønnen, «en ung smuk Mand, til at blive Faderens Successor, da Billighed og Menneskekjærlighed taler derfor.»

Efter B. Moe hedder det: «En af Møinichens Forfædre var Christian à Møinichen, fød 1683, blev Etatsraad 1724, Ridder (Storkors) af Dannebrog 1727, var først Oversekretair (eller Præsident) i det danske Cancelli, senere Stiftamtmand i Bergen fra 1743 til sin Død 1749.»

THOMAS HENRIK MØINICHEN,

forannævntes Søn, fød i April 1758, blev, uden al Tvivl efter Smiths Anbefaling, ansat i Faderens Embede som Byfoged i Trondhjem 1786 og vedblev som saadan indtil Aaret 1806 (efter Krog 1808), da han forflyttede til Faaberg som Sorenskriver i Gudbrandsdalen, hvor han i et stort Embede levede og virkede i en lang Aarrække. Gift 1791 med Jfr. Ingeborre Birgetta Røring. I sin Tid i Trondhjem eiede han øvre Selsbak paa Strinden, hvilken han lod bebygge og opdyrke. Som bekjendt var han en meget dannet Mand, især i musikalsk Retning, og i en Bygning paa Selsbak lod han opføre en stor Salong med hvælvet Tag for at vinde fornøden Ressonants. Ved Forflyttelsen 1808 solgte han Gaarden for 9100 Rdl. I 1786 oprettes her et nyt Musikselskab, hvor Møinichen er Musikdirektør. Det vedvarede i 3 Aar. Hans 2 Søstre, Jomfruerne Møinichen, begge Sangerinder, bleve indbudne som Æresmedlemmer.

Gudbrandsdalen Sorenskriveri var i Møinichens Dage ét Embede, senere fordelt i flere Sorenskriverier. Han beboede sin Eienomsgaard, Onsum, i Faaberg. Sædet for Gjestfrihed og muntre Sammenkomster, Sommer som Vinter. De fleste af hans Døttre spillede Pianoforte med usædvanlig Øvelse. En af disse, Ingeborg Bergitta, var Moder til Pianistinden Erika Lie. Møinichen døde 11. Septbr. 1845, Konen 11. Decbr. 1832. *Erika Lie*

Som alle fødte her i Trondhjem og fordi jeg personlig har kjendt samtlige Sorenskriver Møinichens Børn, nedtegnes de her:

1. Hermana Catharina, fød 1791, gift med Kjøbmand Machholm i Trondhjem, døde i Udlandet.
2. Peder Bredahl, fød 1795, dep. fra Trondhjems Skole 1816, fik ikke Embedsexamen. Døde 1854 som Inspektør paa Righospitalet i Christiania.
3. Margrete Bredahl, fød 1794, gift med Prok. Plathe.
4. Inger Johanna, fød 13. Novbr. 1796, gift med Foged Bjerck. Hun døde 1876.
5. Erik Røring Møinichen, fød 15. Decbr. 1797. Tog Embedsexamen 1824. Kopist 1827, Fuldmægtig 1829, Byraachef 1831, Exped. Secr. 1837, i hvilken Stilling han forblev indtil 1843, da han blev Amtmand i Akershus Amt. Stortingsmand for

Christiania By 1851. Statsraad 1855, aftraadte 1869 med Pension 1500 Spd. Død i Dresden 7. Februar 1875.

6. Alida Christiana, født 1799.

7. Ingeborg Bergitta, født 1801, gift med P. O. Lie. Er Pianistinden Erikka Lies Moder.

8. Thomasine Henrikke, født 1802.

9. Benedikta Dorteaa, født 11. Januar 1804, gift med Præst Harald Thaulow.

10. Hanna Kirstine, født 1806, død 1885.

Bemærkes at en «Organist» Møinichen døde her i Trondhjem 1804, nedlagt i «Gammelkirken». 5. Erik Røring Møinichen havde en Søn, Thoralf Njaal, gift med en tysk Dame. Student 1854, senere Fabrikeier i Ungarn, 1882 Toldbetjent i Trondhjem, døde 2. Juni 1883. Hans Kone Eugenie Møinichen, født Finger, døde 21. Februar 1884, 39 Aar gammel, bekjendtgjort av Svigermoderen, Emilie Møinichen, født Sørensen, Prag 5. Februar 1884.

Til Sorenskriver Møinichen knytter sig de for Trønderne vel bekjendte Navne

ROSS,

4 Brødre, der stammede fra en ældre Slægt af dette Navn i Trondhjem. Den ældste fulgte Møinichen til Gudbrandsdalen, formentlig 1808, som hans første Skriver. Forlod ham i 1818 og tog juridisk Examen, kom ind i Toldvæsenet og døde 1872 som Toldinspektør i Bergen, efter forud 1863 at være entlediget (hans Fornavn var Lauritz Lassen, Toldinspektør, 1852) med Pension 650 Spd., da boende i Christiania. To yngre Brødre bleve Officerer i Krigens Tid, satte paa Vartpenge 1818. Men nogle Aar senere kom den ældre Hans W. Ross atter i aktiv Tjeneste, avancerede endelig til Capitain, hvorefter han som uskikket til Krigstjenesten atter fik Afsked og døde 1855, 64 Aar gammel. Den anden, Peter Ross, blev ogsaa igjen optaget i Nummer og ansattes som Kommandant paa Vardøhus, hvor han døde i 1839.

Den yngste af Brødrene, Leonard, succederede Broderen i 1818 som Kontorist hos ovenmeldte Sorenskriver Møinichen, hvor han i en Del Aar levede et muntret Liv, men blev sindsvag og døde hos Søsteren, en Madam Coldevin i Skogn. En anden Søster

opholdt sig i en lang Aarrække hos Finne paa Bakke Gaard, kom efter dennes Død i en hjælpeløs Stilling, men var dog 1866 saa lykkelig at faa en Plads paa Klosteret, hvor hun døde 1875.

En Slægtning af denne Familie, Lieutenant Frederik Ross, gift med Major Stabells Datter. Han døde 1832 i Sparboen. Ligeledes levede her en Prokurator Ross, død 1804. Enken efter Frederik Ross, Sophie Marie Ross, Datter af Major Math. C. Stabell, døde den 28. Februar 1880, 79 Aar og 7 Mdr. gammel, altsaa Enke i 47 Aar. Havde 3 Døttre: En gift med Lieutenant Schrøder paa Stenkjær, en gift med Lieutenant, nu Capt. Wessel i Christiania og en gift med Doktor Møller, boende først i Gusdal, siden Lesjø.

TAXADØR HENRIK TONNING

var først Hører i Trondhjems Latinskole. Reiste til Uppsala og blev sammesteds Doctor medicinæ. Senere Taxadørs ved Trondhjems Toldbod. Døde som Pensionist 1796. Udgivet nogle Skrifter, i 1790 et «Maanedsbld: Nyttige og lærerige Samlinger i adskillige smukke Materier.» Smith giver ham følgende Titelatur: «Er Doctor medicinæ, men et fordruekt Svin, og han fortjener kun at mindes for en Sjeldenhed han har i Eie, og det er vor drabelige Tordenskjolds egenhændig skrevne Dagbøger i nogle Foliobind. Jeg har mere end en Gang villet have disse til Selskabets Bibliotek, men kunde ei faa dem, maaske kunde min Ven (Bülow) ved sin Nærværelse faa disse i mine Tanker rare Manuskripter, og Selskabet altsaa fra Deres Haand en saa kjær Gave. Maaske skulde H. K. H. og selv vilde eie dem, og de skulde vel og fortjene Plads blandt de kongelige Manuskripter for sin Forfatters Skyld. Nu ved de da, hvor denne Skat er.» Saavidt Smith. Frederik 6te ventedes og kom nemlig til Trondhjem 1788. Men hvor dette Manuskript tilslut kom hen, derom vides intet. Høist sandsynlig findes det i Samlingen i Kjøbenhavn. Denne Tonning maatte forøvrig være en høist original Person. I Bladet No. 27 for 1794 averterer han om at ville «holde danske Forelæsninger over adskillige Curiositeter i blandede Videnskaber» &c., i et Sprog der just ikke skulde forudsætte at Manden indesad med ret mange Kundskaber. Han sætter under sit Navn Bogstaverne D. M., der formodentlig maa betyde Dannebrogsmænd (mon ikke heller Doc-

tor medicinæ?). I 1795 fortsætter han med disse Forelæsninger i «naturhistoriske, andre historiske, philosophiske, physiske, kunstige og økonomiske Gjenstande.» Allerede i 1768 holder han «botaniske Forelæsninger» og benævnes da Doctor».

I 1789 fører han en saadan Opsats: «Efter mange Aars møjsommelige Udgranskninger og Erfarenhed, har jeg nu endelig bragt en vis hemmelig Curios og meget nyttig Videnskab til temmelig Fuldkommenheds Grad, og derfor agter nu ogsaa at give honnøtte Liebhabere af det høistærede Publikum, og af begge Kjøn, en retskaffen Undervisning i samme. — Pris 10 Rdl. — læres i en Maanedes Tid. De forskjellige Prøver som jeg selv allerede for lang Tid siden har gjort paa Kunstens Rigtighed, kan tydelig fremlægges for de Lærende, og at ingen skal tænke, at alt dette er Raillerie, Daarlighed o. s. v., forlanges ingen Betaling før Undervisningens Ende, og de Modstandere, som kunde reise sig herimod ansees med Latter vel Vidende, at deres tynde Hjerne ei saa let kan udgranske samme. Skulde endelig dette finde et nogenlunde fyldestgjørende Bifald, kan ogsaa med Tiden Undervisningen følge i en anden høiere og vigtigere, men dog sig herpaa grundede Videnskab. De Liebhaberes Navne som melde sig til Undervisningen heri, forties aldeles, skjønt Kunsten selv strider hverken mod Religion, mod Næsten, og ei heller mod gode Sæder.»

I det paafølgende Aar averterer han om at ville holde Forelæsninger «over visse Dele af Naturhistorien, saasom over Planter, Fugle, Fiske, Skjæller, Ædelstene, Perler og Krystaller m. m.»

KJØBMAND JOHAN WIDERØE TONNING,

født 1740, var en af vore mere fremragende Handelsmænd i Slutningen af det forrige Aarhundrede, og indtraadte paa denne Tid i Kompagni som Trælasthandler med Jutsitsraad Hornemann, hvilken Forretning gjorde ham til en «velhavende Mand». Sees i 1802, næst efter Meincke, Krog og Adeler, at have givet det største Bidrag, 150 Rdl., til de Trængende i Anledning Misvexten i dette Aar og 1801. Sees ligeledes i 1792 at være Eier af Gaarden Øvre Stokke. Gift 1786 med Elise Lund Thode. Døde 17. Septbr. 1804 og har sit eget Gravsted ved Domkirken, Ruinernes søndre Side. Kom i sin sidste Periode i Kompagni med Otto Fr. Ovesen (død 1812) under Firma «Tonning & Ovesen».

FAMILIEN MEINCKE.

Af et tydsk Slægtsregister hiidsættes i Uddrag:

De herværende Meinckes Forfædre findes allerede i Aaret 1592 saaledes:

1. Johan Meincke, Traffikerende ved Minden i Tydskland, besøgte oftere Norge. Dennes Søn:

2. Henrik Meincke, født 1626 i Flensborg, gik 1638—40 i Skole i Hamburg, derfra til sin Fader, da i Flensborg, som simpel Handelsbetjent. Blev i Svenskekrigen 1657 berøvet al sin Eiendom. Faderen døde samme Aar.

En Henrik Meincke, en Broder af vores Hilmar Meincke, født i Flensborg 1697, døde som Kjøbmand i Trondhjem 1755, begravet i Domkirken. (Nicolaisen). Hans Sødskendebarn af samme Navn, født 1697, døde 1733 som Kjøbmand i Christiansund.

3. Hilmar Meincke, formentlig en Decendent af ovennævnte, er født i Flensborg 17. Juli 1710, nedsatte sig i Trondhjem omkring Aaret 1738 og indtog som Traffikkerende en høi Rang med Titel af Kammerraad. Døde 21. Januar 1771.

Gift 1) 1741 med Catharina Mølmann (Thomas Mølmanns Datter), død 1748. 2) 1749 med Sara Marie Müller (Major Müllers Datter, død 1751).

Af første Ægteskab havde han Sønnen Henrik og 4 Døttre. Af andet Ægteskab havde han foruden en Datter, som døde 1 Aar gammel, Sønnen Lorentz Angell Meincke, død 1811 i Kjøbenhavn som Etatsraad.

Hilmar Meincke skjænkede Realskolen en betydelig Pengesum (4000 Rdl.) og grundlagde dermed denne for Trondhjems By saa høist velgjørende Indretning. Testamentet (1778) lyder egentlig paa et Legat af 10,000 Rdl. «til nyttigste Brug og Anvendelse.» Sønnen, Henrik Meincke, bestemte da, at 4000 Rdl. skulde anvendes til en borgerlig Realskole, 3000 Rdl. hensættes til et Familieinstitut, og de øvrige 3000 Rdl. til Røraas Kobberværks Fattigvæsen. Realskolens høitidelige Aabning og Indvielse foregik den 28. Januar 1783 (paa Kongens Geburstidag). En Svigerinde af Hilmar Meincke, A. M. Angell sal. Wides skjænker ligeledes 500 Rdl. til Trondhjems Realskole.

Hilmar Meincke var det som i Aaret 1740 kjøbte og bebyggede Landstedet Ihlsvigen. Her, siger Krogh, tilbragte han hver Eftermiddag og havde stadig Selskab af Venner og Bekjendte. Efter hans Død 1771 blev hans ældste Datter, senere Generalinde Sehested, som da var ugift, Eier af Stedet. Hun besad det i 4 Aar, da hun formedelst Giftermaalet forflyttede til Christiania. Broderen, Hilmar M., Meinckes Søn Henrik blev nu Eier af Stedet og besad det til sin Død 1827. I den lange Række af Aar, ca. 70, var neppe nogen Søndag passeret om Sommeren uden at han der havde Besøg af 30 Personer, der indfandt sig ubudne. Om Vinteren var ligeledes samlet Selskab hver Lørdagsaften i Byen. Han anvendte megen Omsorg for Haven og holdt alt i megen pen Stand. Efter Henrik Meinckes Død blev dennes næstældste Datter Trine Meincke Eier af Stedet og besad det til sin Død 1835 ved Badet i Wiesbaden. Ihlsvigen solgtes derpaa til Kæmner Ellefsen for 3000 Spd., af ham, efter en 36 Aars Forløb, til Trondhjems By for 15,000 Spd.

Familien Meincke havde sit Gravsted i den saakaldte Gammelkirke, inde i Ruinernes nordvestre Hjørne, tilligemed Agent Lysholm og Frue med flere, men samtlige Liig bleve omkring 1840 nedgraven i Jorden og Gravstedet staar nu øde.

Vi kommer saa til Hilmar Meinckes eneste Søn

HEINRICH MEINCKE,

fød 26. Juni 1746, gift 9. Decbr. 1772 med Louise Wiide, død 16. April 1811, Datter af Kammerraad JustWiide, fød 1746. Sees 1772 at optages som Medlem af V. S. Ridder af Dannebrog og Nordstjernen. I 1774 indbetaler han 1000 Rdl. til Bykassen for «efter kgl. Reskr. at blive befriet for alle borgerlige og Byens Bestillinger samt slige personelle Onera som ham, efter Loven, kunde tilfalde, at forestaa og svare til» &c. Havde 5 Døttre, Abel Margrete, Catharina, Sara Maria, Stinken og Marta Maria og 2 Sønner: Hilmar og Just Wiide.

Om vor Henrik Meincke siger Smith (1786): H. M., en Tønde Guld Mand, en ægte Hollænder. Siger han et Ord, saa staar det, thi han kan udføre sine Tilsagn. At Menneskekjærligheden intet Tempel har i Holland, det ved min Ven, og følgelig slutter De let at denne Genius ikke er Mandens Afgud.»

Henrik Meincke døde 15. Decbr. 1827, beboende nuværende Schreiners Gaard i Krambodgaden (Trondhjems Bryggeri, 1919). «Adresseavisen» omtaler den Afdøde som en Hæders Mand, der i Stilhed udøvede mangel Velgjerning mod de Fattige. Det hedder endvidere: «Hædersmanden Henrik Meincke er ikke mere. Han var Trondhjems Handelsstands ædstle, den Mønster for Redelighed og Virksomhed. Han var enhver gavnlige Indretnings Støtte, den Trængendes redbonne Hjælper. Tidens Tand fortærer vel Alt, men hans Minde vil visligen med Tak og Agtelse længe — længe blive erindret.»

Der findes flere Opsatser til den Afdødes Priis, deriblandt fremtræder «Penia med sine Børn» (af Præst Bull fra Tingvold, hvis Velgjører han var). Og endelig kommer Adjunkt Maurly i «Tanker ved Meinckes Grav» i Vers.

Den 1. Januar 1819 sees Henrik Meincke at udtræde af Firmaet «Meincke Sønner & Co.», og fortsættes nu af hans tvende Sønner Hilmar og Just samt som Assoicie Joh. Chr. Wildhagen.

Henrik Meinckes indhegnede Gravsted findes paa Domkirkegaarden, tæt ved Kongsgaarden. I 1802 skjænker han det største af de abonnerende Bidrag 500 Rdl. til Provideringskommissionen i Anl. Misvexten i 1801 og 1802.

HILMAR MEINCKE,

sidstnævntes første Søn, fød 26. Juni 1776, gift 1807 med Anna Marie Thonning (død 1844). Indtræder som forannævnt i Kompagniskabet i Forening med Broderen (1819). Hilmar M. kjøbte af Propr. Bredahl den store Gaard Hlade for 20,000 Rdl. Hans Kone besad Gaarden i mange Aar efter Mandens Død, der indtraf 1830, og beholdt den saalænge hun levede. Efter hende solgt ved offentlig Auktion for 15,000 Spd. til Krigsraad Holtermann.

Henrik Meinckes anden Søn er

JUST MEINCKE,

fød 5. Octbr. 1778, gift med en engelsk Dame, Glenorchy Sinclair. Han døde 26. Juni 1848. Konen døde 1861, 85 Aar gammel.

Med 1829 Aars Udgang ophører Firmaet Meincke Sønner & Co. og indtages igjen af C. L. Schreiner. Og hermed indgaar et af Byens mest storartede Handelshuse, bekjendt for sin Rigdom og mange veldædige Handlinger og som under en stedse-varende Virksomhed havde været etableret her i henved et Aarhundrede. Faderen købte desuden Gaarden Defle af Wiides Enke omkring 1776 og eiede den lige til sin Død 1827. Havde den kun som Avelsgaard. Derpaa gik den over til Sønnen Just Meincke for 4—5000 Spd., idet han havde en særegen Interesse for Gaarden paa Grund af Familieforholde. Han lagde Plan til Bebyggelse. Planeringer og Anlæg, der skal have kostet ham 30,000 Spd. Allerede i levende Live overlod han Gaarden til sin eneste Søn for 12,000 Spd.

Der nævnes desuden en

JUSTITSRAAD LORNS ANGELL MEINCKE,

anden Søn af Hilmar Meincke fra 1771, optaget 1777 som Medlem af V. S. Var altsaa Broder til vor Henrik Meincke, som døde 1827. Lorns Angell Meincke døde 1811 i Kjøbenhavn som Etatsraad.

BERENDS MEINCKE

findes som afdød i Juli 1777.

CANCELLIRAAD ERICH MUST,

Søn af Erich Must (død 1728 som Amtmand i Romsdalen), var født paa Molde Gaard 172?, tog 1751 lat. jur. Examen med bedste Karakter. I 1757 ægtede han Henrik Meinckes efterladte Enke (død 1781) og blev med hende Fader til 2 Sønner, der begge døde, fik med hende de Midler som han senere vidste at forøge. Indgik 1786 paanyt i Ægteskab med Marthe Plate Bernhoff, Datter af Sognepræst Bernhoff i Meldalen, Søster til Md. Lorentzen, Postmesterens Kone. Med denne sin anden Kone (død 1791) havde han Sønnen Ludvig.

Uagtet Erich Must tidligt søgte om Embedsbesættelse, opnaadde han ingen, men levede som privat Mand af sin Formue,

som han dels selv havde arvet og dels som meddelt fik med sin første Kone. Havde tillagt sig en betydelig Samling af Naturalier og kostbare Bøger, hvilke brændte tilligemed hans Hus i Trondhjem (O. A. Moe, nu E. Bratts Gaard (Kjøbmandsgaden No. 42, 1919) i den store Ildebrand 3. Decbr. 1788. Krogh udtaler sig herom saaledes:

«Denne Cancelliraad Must var en kuriøs Mand. Han havde en temmelig betydelig Naturalie-Samling efter de Tider og havde en malet Inskription ved Døren med de Ord: «Her er alt at beskue, men intet at tage med sig.» Forøvrig boede han om Sommeren paa sin Avlsgaard Leangen, hvor han ogsaa døde 1798.»

Smith giver ham saadant Lov:

«Han er saa god en Mand, som Folk kan være, uden synderlig Forstand, der er ingen bedre Kirkepatron end ham, thi paa dem sparer han intet. Penge har han, og dem forstaar han rigtig at passe paa, som billigt er. Ved sin Virken skal han ingen Fortræd gjøre, men at han ved sine gode Gjerninger fortjente Himelen, om han var katolsk, det tror jeg heller ikke.

Cancelliraad Must med Familie havde sit Gravsted i Domkirken, dens nordre Ende af Kirkens Skib (v. Klüwer Pag. 23), men Liigene bleve senere borttagne og forflyttede i et muret Gravsted ved Værnes Kirke i Stjørdalen.

LUDVIG MUST,

Søn af forannævnte, født 7. Juli 1786, beboede stadig Leangen, havde betydelig Formue, store Eiendomme i Stjørdalen med dens Kirker, i Singasaas og flere Steder. Gift 1807 med Anna Cathrine (Datter af Stiftamtmand Angell), født 1. Juli 1790, død 1860. Ægteskabet børnløst. I 1853 solgte Enken ved Auktion til Røraas Værk det Jordegods, hun eiede i Singasaas, og da det ikke lod sig gjøre at hendes Leilændinger blev Kjøbere deraf, søgte hun paa anden Maade at glæde disse. Først eftergav hun dem det sidste Aars Afgift, mere end 500 Spd., og dernæst udsatte hun en Kapital af 2500 Spd., hvoraf døg 1578 Spd. efter Leilændingernes Ønske blev uddelt til dem i 1854 ved hendes Afsked, medens Resten blev bestemt at skulle danne det paa ovenanførte Sted omtalte Legat.

Enkens efterladte betydelige Formue overgik derpaa til hendes nærmeste Slægting, Broderen, Forstander Lorns Angell, samt 2 Broderdøttre og en Brodersøn.

MAJOR von MICHAELSEN AF ARTILLERIET,

sees efter Sognepræst Thaulows Dagbøger at have levet her fra Begyndelsen af dette og noget før ind i det forrige Aarhundrede. Var en anseet Mand og 1800 optaget som Medlem af V. S., da under Titel af Capitain. Men besynderlig nok hensættes han samme Aar til Munkholmen, «hvor han skal udholde 3 Maaneders Arrest i 3die Grad.»

MYLENPHORT.

Af dette Navn gjenfindes flere, fornemmelig Officerer, uden at jeg har kunnet finde nogen nærmere Oplysninger om den, som det lader, talrige Familie. Saaledes nævnes en

. OBERSTLIEUTENANT MYLENPHORT

i 1711, senere Generalmajor, døde 1737 og har eget Gravsted i Domkirken, til venstre i Indgangen, hvor man seer en med forgyldte Vaaben &c. anbragt Dør. Hans Ænke døde 1789, 76 Aar gammel. Sammesteds hviler en

CAPITAIN C. MYLENPHORT,

gift 1782, død 1804.

Endvidere nævnes

OBERSTLIEUTENANT MYLENPHORT,

død 1767. Desuden en hel Hoben Fruer og Børn af dette Navn.

Endelig en

CAPITAIN FREDRIK MYLENPHORT

fra 1738 til 1755, i hvilket Tidsrum han har 11 Børn til Daaben.

GENERALKRIGSKOMMISSAIR HANS MONRAD

levede her i en længere Aarrække, gift 1777 og døde 1793. Konen døde 1806. Hans Baare fandtes endna i 1866 i Domkirkens Liigkjelder, da den paa denne Tid nedsattes i Jorden.

KAMMERRAAD, STIFTAMTSKRIVER HANS MOE ,

fød. 1758. Var ansat som Stiftamtskriver fra 1796(?) (Grams Formand), død 1814. Har eget Gravsted ved Siden af Henrik Meincke. Sees i 1798 i Forening med Moltke og Kuudtzon at have været Medlem af Direktionen for den her oprettede Filialafdeling af den saakaldte dansk-norske Species Bank med Fond af 200,000 Rdl. Species. Gjenfindes i 1802 som Bidragsydende til de nødlidende i Misvextaarene 1801 og 1802. Gift 1803 med Susanna Malling. Har 4 Børn til Daaben 1808—1811.

I Moes Tid skede Indbrud paa hans Kontor af en Tyv som havde falske Nøgler til hans Værelse og Pult og blev derved bestjaalen, for hvor meget, sees ikke. 1800 Medlem af V. S.

«Han var sin Gud, sin Konge tro,

Hans Liv var Daad, — hans Død er Ro.»

Thaarup.

Af en Velynder indført med flere Digt i Bladene til den Af-dødes Priis.

ABRAHAM DREJER MOSLING,

fød 1733, reiste i sit 11te Aar uden Forældrenes Vidende tilsøs og var fraværende i en længere Tid, indtil han gjenfindes i Bladene som Skibsfører. Kopuleret 1752 med Boletha Margrete Høe (død 1776). Senere etablerede han sig som Handelsmand og fornemmelig som Tobaksfabrikant, boende i Hartmanns nuværende Gaard (Olaf Trygvessøns Gade 39). Efter Sagnet fortælles at Mosling, for at vinde mere Afsætning paa sin Røgetobak, lagde hollandske Wignetter inde i Paketerne. Dette opdagedes snart af Hollænderne, der hiidsendte ny Tilførsel med Wignetter, hvorpaa læstes: «Nicht Abraham Lurendreiers Tobak». Men Mosling vidste Udvei og lod lægge accurat samme Avtryk i sin egen Tobak og saa var den naturligvis lige saa god som den hollandske.

Der fortælles endvidere, at han af Regjeringen, eller høist sandsynlig af General Krogh, overdroges det farlige Hværv, med en Sildeklude at drage som Spion til Sverige med Løfte, efter tilendebragt Gjerning, at faa et Embede som Belønning. Ved Carls-crona forliste han (forøvrig med frit Forsæt), agerede den ulykkelige og næsten fjantede Mand og levede tilsyneladende ved at etablere sig som Fisker samt ved at spille Violin i simple Dandse-selskaber, men paa sine Fisketoure beskæftigede han sig mere med at opmaale Havgrunden omkring Fæstningen samt ved at tage Tegninger af denne med Omgivelser. Han blev dog mistænkt, og var nær ved at komme i Ulykke. Men Mosling anstillede sig endnu dummere end nogensinde før, kunde naturligvis hverken læse eller skrive, og slap lykkelig fra den overhængende Fare, medens han listeligen havde gjemt sine Optegnelser og Tegninger i det indre af sin Violin.

Efter Tilbagekomsten og efter vel forrettet Ærende søgte han og fik det daværende ledige Toldinspektorat i Trondhjem. I Ansøgningen derom indførte han de endnu vel bekendte og forblommede Ord:

«Hvis du en Bonde plage vil,
Saa tag en Bondesøn dertil,»

hvilket vilde sige saa meget, at da han selv i hele sin Tid har drevet Smuglerier, forstod han ogsaa godt at opdage samme.

Abr. Dr. Mosling døde 31. Octbr. 1792. Forøvrig have vi her i Byen 3 ubekendte Personer af det Navn Mosling, saaledes:

1. Nicolai Mosling, kopuleret i November 1763.
2. En Konsumtionsskriver Mosling, død 1818.
3. En Christian Mosling, dep. fra Trondhjems Skole 1774.

Døde som Skibsprovst i Ostindien, formentlig en Onkel af næstpaafølgende.

ABRAHAM DREJER MOSLING,

en Sønesøn af førstnævnte af samme Navn, er født 1. Mai 1785 i Børsen paa Gaarden Rosvold, som dengang eiedes af hans Forældre Barthoeld Andreas Mosling og Susanne Margrethe, født Matheson. Familien Mosling er indkommet her i Landet i det 17. Aarhundrede. En Familietradition siger i 1621 at den første af

Navnet ansattes som Læge ved Løkkens Kobberværk i Meldalen.

Efter Tellefsens Udskrift af Domkirkens Ministerialbog (se Vid. Selsk. Man.) havde Regm. Feldtskjær Christian Mosling et Barn til Daaben 1710. En Søn af andet Ægteskab var Kjøbmand og senere Toldinspektør Abr. Dr. Mosling Fader til Barthoeld Andreas. Om Familien Matheson findes formentlig Oplysninger i B. Moes Personalhistorie. Den antages at nedstamme fra en af de faa Skotter der reddedes efter Slaget ved Kringen. Navnet antages at ha været Mathews, og han skal være bleven gift med Foged Lars Grams Datter.

Abr. Dr. Mosling var Elev af Trondhjems Katedralskole indtil 1803, da han demitteredes til Københavns Universitet, hvor han tog Artium med Laud, og senere anden Examen. Derpaa studerede han Theologi i et Par Aar og gjorde som Soldat i Studenterkorpset Tjeneste paa Københavns Volde under Bombardementet 1807. Om Høsten samme Aar tog han Officersexamen og ansattes derpaa i det «Norske Livregiment» med Anciennet af 17. Mai 1808. Efter et Aars Tjeneste i Københavns Garnison blev han 1809 forflyttet til Ørkedals Kompagni og tjente som Lieutenant der indtil 1823. I denne Tid var han flere Gange (2 eller 3) kommanderet til Røraas, hvor han i 1814 væsentlig bidrog til at stille det Mytteri, der udbrød blandt Tropperne dersteds af Misnøje over den slette Proviantering. I 1812 indførte han Vaccinationen i sin Hjembygd, hvor den tidligere var ukjendt. Han havde lært de simple Haandgreb derved under sit Ophol i København og havde ved Afreisen derfra forsynet sig med Vacciner. Saavidt vides var han ogsaa den første, der nordenfjelds indførte Potetdyrking paa Friland, Planten havde hidtil kun været kjendt som Havevext. I 1818 var han Matrikuleringskommissair i Strinde og Selbo, da den nye Skyldsætning skulde indføres. 1821 var han Stortingsmand for Søndre Trondhjems Amt, og deltog som saadan i det overordentlige Storting i 1822. I 1823 blev han Over-toldbetjent i Bergen, hvorfra han i samme Egenskab forflyttedes til Trondhjem 1831 og derfra 1848 til Levanger.

Denne Mand var en af Trondhjems dygtigste og hæderligste Toldtraficianter, der, idet han strengt opfyldte sine Pligter, men aldrig forfulgte det gamle Princip at gjøre Handelsstanden det saa broget som muligt, men meget mere allevegne søgte forsaa-

vidt det stod til ham, at udjevne og bilægge manganen Tvist, hvor Handelsstanden endog under aabenbare Forurettelser, ellers skulde og maatte ligge under for Tolddepartementets Kjendelser. Mosling til Expeditor til alskens heterogene Handelsartikler — og alt gik raskt og greit, man var ligesom beroliget, man lod ham roligt selv skjælnne imellem de mangeartede og til meget forskjellige Toldsatser ansatte Gjenstande, og det hele var gjort i en kort Stund, hvor der ellers medgik Timer. Mosling var, som man saa ofte sa, en «Greitraad» netop der hvor det gjaldt, og man gratulerede den Mand som var saa heldig at faa denne dygtige Told-officiant til Expeditor af en Mængde Vareartikler som i de Tider var toldbare.

Under hiine ulykkelige Forholde da man stik imod Lovens bydende dekretede Told af svenske overland til Norge indførte, frigjorte Varer naar de senere sendtes søværts, optraadte Mosling ofte med rosværdig Iver for at forebygge Tvistigheder og aabenbare Forurettelser, for hvilke Handelsstanden oftere var udsat. Dette skal anerkjendes af enhver hvis Livsstilling medførte manganen Prøvelse under disse skammelige Forfølgelser og Forurettelser, og vist er det, at Trondhjems Handelsstand tabte meget i Moslings Forflyttelse fra Trondhjems Toldsted. Det var først i vor Tid forbeholdt at se hævet et System (Lov af 1. April 1866), der, urimeligt og unaturligt i sig selv, ikke nogensinde har stiftet eller kunde stifte den allerringeste Nytte, men har ikke frugtet til andet end at tilføie Handelsstanden alskens Forurettelser og gjøre den Livet saa surt som muligt. Nedskriveren, Medlem af en norsk-svensk Komitee i 1846 ang. Norges og Sveriges gjensidige Handel og Søfart, er i Besiddelse af mangfoldige Papirer og Dokumenter der tilfulde skulde bevise Sandheden af de her anførte Fakta. —

Blandt flere af denne Mands Sønner nævnes her Svend Mosling, født 12. Juni 1818, Student fra 1838, studerede Teknologi i længere Tid i Kjøbenhavn, har nu i en lang Aarrække indtaget en Post som Lærer paa Realskolen, for nogle Aar tilbage ogsaa ansat som Bibliothekar i V. S. Aftraadt. Er en begavet Mand med mangesidige Kundskaber. Var i en lang Aarrække «Adresseavisen»s Redaktør, hvorfra han fratraadte 1875. Døde i Trondhjem 22. Octbr. 1897.

Abr. Dr. Mosling døde i Marts 1875, altsaa 90 Aar gammel. Blandt hans Døttre nævnes her den ældste, Lina, gift med Ludvig Berg. Den næstældste var Fredrikke, gift med Præst Motzfeldt. Han døde 19. Mai 1879.

CAPITAIN FREDERIK CHRISTIAN von HAGENDORN MATHESON MOSLING

er født 12. Decbr. 1792, boede i lang Tid hos sine Forældre, Propr. Mosling paa Rosvold i Børsen, var meget anseet og valgt til Stortingsmand for Søndre Trondhjems Amt, foven stadig at være overført kommunale Hværv. Senere da Rosvold efter Wesels Død i 1835 blev kjøbt af Staten og udlagt til Præstegaard, flyttede han til Trondhjem, hvor han døde 22. Novbr. 1839, 47 Aar gammel.

KJØBMAND ASMUS JACOBSEN MØLLER,

en gammel Gjenganger med Paryk og Pudder fra det forrige Aarhundrede, født 1751, død 1837 (20. Novbr.), 86 Aar gammel. Gift 1782 med Maren Hansen.

Efter Hans Nissens Testamente af 1787 legeres hans hele Bogsamlin, Globuser og Karter til Asmus Møller, og efter dennes Død at overgaa til Sønnen.

Efter samme Testamente er Asmus Møller bestemt som den der skulde ordne Boets hele Førmue mod af Boet at nyde 50 Rdl. samt 100 Rdl. aarlig som Legatets Forstander. Men senere, 1795, hedder det: «—Da bemeldte Asmus Møller har saa meget at tage vare paa, at dette Forstanderskab af ham ei kan blive forrettet, saa det klarer sig herved i denne min 2. Codicil at han derfor skal være fritaget og aldeles ei dermed bebyrdes, ei heller at være tilstede ved Boets Registrering» — —, og udnævner i hans Sted Kjøbmand Carstensen. Uden Tvivl maa der være indtraadt en eller anden Tvist imellem Testator og Møller indbyrdes, siden han med sterke Ord entlediger ham fra hiint Hværv som Exekutor og Forstander. Men ogsaa Carstensen entlediges efter 5. Codicil 1807, hvorefter Forstanderskabet overføres til Testators Brodersøn, Hans Nissen jr.

OVERLÆRER CHRISTIAN ASMUS MØLLER,

Søn af forannævnte, født 1785, dep. fra Trondhjems Skole 1801, Student 1807, ansattes Aaret 1810 som Adjunkt ved samme Skole, udnævnt til Overlærer 1816 med Gage aarlig 600 Spd. 1811 Medlem af V. S., 1816—25 dets Sekretær. Forblev ugift, deltog ligesom selvskreven i Byens Selskaber, hvor han ofte maatte være Skive for Folks Vittigheder. Døde 1838.

KJØBMAND JOHN MOSES

opholdt sig omkring 1830 nogen Tid i Trondhjem, men var egentlig Traffikerende i Christiansund, hvorfra han valgtes i 1814 til Rigsdagsmand paa Eidsvold, hvor han, mærkelig nok, holdt sig til det saakaldte Svenskeparti og sluttede sig til: Wedel, Løvenskiold, Jac. Aal, Grøgaard, Mørk, Sorenskr. Bryn, Foged Erikstrup og Blom.

Senere, endnu i 1845, boede Moses i London, hvor han nedsatte sig i nogle Aar og hvor han formentlig ogsaa døde.

En Slægtning af denne

SAMUEL MOSES,

Cand. Theol. omkring 1830, en Broder af H. P. Jenssens Enke, Benedikte, ansattes her som Lærer, senere Klokker (1840) i Domkirken, død 1863. Gift med Anna Matsine Schmidt, død 1876, 59½ Aar gammel. (1838 Medlem af Harmonien).

En Søn af førstnævnte med samme Navn,

JOHN MOSES,

født 1813, Cand. Theol. 1840, flyttet til Hvideseid, hvor han tillige er Inspektør for Seminariet. Død 1881. Blev i 1858 Præst i Christiansands Stift, 1863 Provst i Jæderen.

MAJOR JOHAN MICHAEL von MELDAHL

levede her i det forrige Aarhundrede og nævnes 1776 som Capitain, idet en Amtmand Hammer anmoder V. S. Præses om at bevirke Capitainen en Paaskjønnelse i Anl. hans Beskrivelse over de

i Nordmøres Fogderi og Stangvigs Præstegjæld «i dette og forrige Aar skede ulykkelige Hændelser af de sig der opholdende mange Bjørner.» Navnlig anmoder Amtmanden om Belønning for Bjørneskyttere &c., men Selskabet «kan ikke fravige den forelagte og antagne Plan.»

I 1797 har han Titel af Major og i 1798 som Oberstlieutenant ved 2. Trondhjemske Inf. Regiment. I 1797 sees han at være Fange paa Munkholmen, men beskrives som en i alle Henseender høiagtet Mand. Dette synes ogsaa at fremgaa deraf, at «en Del af Publikum ved M. C. Petterson sender ham 500 Rdl. til Bestridelse af Omkostningerne ved hans Proces. Han døde Aaret derpaa, i Septbr. 1798, 63½ Aar gammel.

GENERALMAJOR JOHAN von MANGELSEN,

født 1693, Søn af Oberst von Mangelsen i Smaalenene. Nævnes 1763 som Generallieutenant og Excellence, Chef for det 2. Trondhjemske Inf. Regiment. Boede i Just. Rolls Gaard ved Domkirken, hvor den tekniske Mellemskole nu staar. Ridder af Dannebrog 1752 med Symbol: I Raad og Daad trofast og redelig. Nævnes 1755 som Interessent i det nylig forud oprettede Sukkerraffinaderi i Trondhjem med 10 Aktier. 1740 Oberst. Gift med Thomas Angells Søster Catharina Bygball og legeredes af denne i sit berømte Testamente 10,000 Rdl. Eiede 18 Parter i Røraas Kobberværk, der gik i Arv til hans Decenderter, den Wedel Jarlsbergsge og Bjelkeske Familie. Forflyttede senere som kommanderende General til Christiania, hvor han boede i egen Gaard skraas overfor Tugthuset. Deraf det Navn «Mangels-Gaarden». Er meget omtalt i Aases og Kroghs Beskrivelse over Røraas. Døde 24. Februar 1769 i Christiania.

PETER SOPHUS MARIUS ELIAS BEICHMANN

er født 1820, Officer 1840, i længere Tid i Trondhjemske Brigade, forflyttede 1874 som Oberstl. og Pladsmajor ved Akershus til Christiania (Ridder af O. O. og S. O.). Gift med Bernt Moes Datter. 1861—64 Chef for den norske Garde i Stockholm. Blev General og Chef for 2den Brigade i 1888, tog Afsked i 1894 og døde paa Nordstrand 11. Novbr. 1909.

KJØBMAND BERNT MOE,

født 1787, kom her i Kompagniskab i Aaret 1816 med Jac. J. Carstens og en Gørrisen, men Kompagniet opløstes i 1819, hvorefter Moe etablerede egen Forretning i den endnu vel bekjendte Gaard i Strandgaden, hvor ogsaa Kompagniskabet havde sit Sæde (Olaf Trygvessøns Gade No. 28, 1919). Moe arbejdede sig op, søgt som Manufakturhandler. Gift 1817 med en Jfr. Maren Margrete Schanke, død 1851. I 1840 maatte han friste den store Sorg at miste sin eneste Søn *L o r e n t s* (født 1818) ved et Forlis med en Jægtskipper Andresen paa Reise til Levanger Marked. Faderen reiste dit samtidig overland og modtog sin Søn som Liig. Snart efter, i Aaret 1841, mistede han ved Ildebranden den 24. April, som nærmest udsat mod Ildens Opkomst (Ilden opkom i Maler Dybwads nuværende Gaard i Jomfrugaden), en stor Deel af sin Formue. Døde 15. August 1858. Ægteparret nedlagt paa Frue Kirkes gamle Kirkegaard. Har 3 Døttre, den ældste gift med *O b e r s t l i e u t e n a n t B e i c h m a n n*, født 1820, Officer 1840. Se oven ang. Beichmann.

KJØBMAND CHRISTIAN MACHHOLM,

født 1780, etablerede sig her allerede i Begyndelsen af dette Aarhundrede, gift med Sorenksriver Møinichens ældste Datter, Hermana, og beboede nuværende O. A. Aunes Gaard i Strandgaden (Olaf Trygvessøns Gade No. 6). Her drev han Vinhandel, den betydeligste i Byen paa de Tider, lige ind i 1834, da han døde. Enken beholdt dog en Del Formue, solgte hele Vinbeholdningen til N. C. Sandborg og forlod Landet, til en Brødremenighed i Slesvig, hvor han døde omkring 1860.

JOHN MAURLY.

I Aaret 1806 ankom hertil, næsten i Laser, en middelaldrrende Mand som Matros og angav sig at være født i Octbr. 1769 i svensk Nordland og gav sig det rimeligvis pataagne Navn John Maurly. Af hvilke Grunde han forlod sit Fædreland, hvortil han aldrig mere vendte tilbage, er aldrig senere bleven oplyst. Vist er det, at han,

endnu i flere Aar efter Ankomsten hertil, fristede en kummerlig Tilværelse ved simpelt Dagarbejde. En Dag i Slutningen af Aaret 1809 var han, rimeligvis under sørgerlige Betragtninger, beskjæftiget med at feie Gaden udenfor sin Husbonds Hus, og blev da opmærksom paa tvende Disciple af Latinskolen, der ikke kunde komme til Rette angaaende en latinsk Stiil eller Oversættelse. Her var det at Maurly glemte sin Rolle og endte snart Striiden ved at berigtige Stiilen og oplyse det fornødne. De tvende Disciple blev ikke lidet forundrede over at finde en saadan Hjælp hos en Gadefeier og anmeldte det hele for Rektoren, hvorefter snart fulgte flere Oplysninger, der gav Anledning til, at Maurly snart derpaa blev ansat som Sproglærer ved den herværende Realskole, og den 6. Novbr. 1810 ansat som Adjunkt ved Trondhjems Latinskole, ligesom han ogsaa var Lærer ved det hersteds etablerede militaire Institut indtil det ophævedes. Den saaledes fra Gadefeier til en kongelig Embedsmand forvandlede Maurly, indesad med sit Embede lige til sin Død, der indtraf den 22. Mai 1827, 57 Aar gammel. Enken, en Jfr. Georgine Hjort Petersen, døde i 1830, 47 Aar gammel.

Udgav: Kort Veiledning til at læse Bøger med Fordel uden Hjælp af Lærere (1820).

Maurly var ikke uden Anseelse for sin Lærdom, men forøvrigt en Særting, neppe skikket til at indgyde Respekt inden Skolens Omraade. Det Sagn at denne Maurly skulde være en Grev Mørner fra 1793, indviklet i Sagen ang. Gustav den 3.s Mord, forholder sig neppe rigtig. Historien om denne Episode af den svenske Historie optager neppe Navnet Mørner.

I «Adresseavisen» 1814 beklager Maurly sig over at en Politibetjent Haarsager borttog i et af hans Værelser en Øxe, som han offentlig fordrer tilbage som hans lovmæssige Eiendom, «dersom ikke Politibetjeningen og Underrettene i Trondhjem have erholdt Rettighed til at stjæle og forholde Folks Eiendele.»

Politimester Blom giver Maurly en drøi Irettesættelse: «Der- som Svensken John Maurlys udmærkede Avertissement havde medført Sandhed, kunde jeg ei forsvare at lade Haarsager vedblive i sin Post. Men denne Indrykkelse er i hele sit Omfang et Æreskjænderi af en Mand, der i de senere Aar har fundet sig vel tjent med at æde norsk Brød.»

Sagen sees at have været behandlet ved Stiftsoverretten, hvor Maurly paa Grund af Udeblivelse er lagt i Faldmaalsbøder. Ogsaa den bekjendte Boyesen er ude med en drøi Opsats til Maurly og erindrer om «hiin pjaltede og nøgne Dreng, som kom hertil over Grændsen &c.». Maurly svarer: «Ikke som svenske eller falsk Mand, men som kongelig bestaltet dansk og norsk Embedsmand, med Vedkommendes Indfødsret, nu i snart fuldendte 20 Aar, har jeg sværget Staten oprigtig Troskab, har jeg ydet den alt i min Magt» &c. &c. Af denne Opsats synes det at fremgaa, at Maurly allerede i Aaret 1794 er ankommen hertil, saaledes at de i Forfatterlexikon opgivne Dato neppe kunne være rigtige.

Maurly efterlod sig tvende Døttre:

1. Johanne Christiana Marie, født 1818, var en Tidlang Lærerinde paa Realskolen.

2. Emilie Caroline Albertine, født 1820, gift med en Skipper Bernt Vold, død 1868. Denne Datter havde en Søn, John Maurly Vold, født 1850, Cand. Theol. 1873, Student 1868, Professor i Filosofi. Døde ved Modum Bad 1. Juli 1907.

ASSESSOR JØRGEN MANDIX,

født i Kjøbenhavn 1759, jur. Cand. 1782, blev samme Aar Cancellisekretair, senere Cancellist. 1796 Borgermester og Byfoged i Slagelse, 1805 anden Assessor i Trondhjems Stiftsoverret, 1811 Medlem af V. S. Fungrede 1814 som const. Stiftamtmand i Trondhjem, men forflyttedes samme Aar til Christiania som Assessor i Norges Høiesteret og i 1831 som Justitiarius sammesteds. Tog Afsked 1835 og døde ugift samme Aar. Ridder, udgivet en Del Skrifter (v. For. Lex.).

Sees at have været Medlem i Bestyrelsen af det i Aaret 1809 af Biskop Bugge oprettede «Velgjørende Selskab», der igjen opførte 1813.

KJØBMAND W. G. MEISTERLIN,

født 1789, indvandrede her til i Begyndelsen af dette Aarhundrede og etablerede sig som Handelsmand i Hjørnegaarden lige overfor Hartmann. Gift i Januar 1810 med Maren Maria Gadebusch, født 1793. Han døde i sit 29. Aar, 1818. Havde en Søn Ditlev

Gadebusch Meisterlin, født 1810, blev Theol. Cand. 1838, var i lang Tid Lærer ved en privat Skole og endelig Sognepræst i Nordland og siden til Øvrebø, tog sin Afsked 1877. Pension 2000 Kroner.

GABRIEL PETER MEISTERLIN,

født 1799, giftede Enken efter førstnævnte (1822) og fortsatte Manufakturhandelen i samme Gaard indtil 1841, da Gaarden nedbrændte, hvorefter han solgte Tomten til B. Stabell og købte derpaa en anden Tomt ved Bratøren (Nordenfjeldske Dampskibsselskabs nuværende Gaard, 1919) efter Hans Wensell, hvis Gaard nedbrændte samme Gang. Her opførte han en ny Gaard i større Stiil og etablerede Handel i Korn og Kolonial-Forretninger. Var en Tid Ritmester for Borgergarden, deltog i forskellige kommunale Hværv. Døde 16. August 1855. Konen døde 20. April 1858.

Handelen fortsattes under samme Firma G. P. Meisterlin af hans 2 Sønner Carl, født 1831, og Wilhelm, født 2. Februar 1837.

NICOLAI PETER MØLLER,

bekjendt under Navnet «Molde-Møller», erindres fra 1821 som en gammel Mand, der som Handelsmand paa Molde formentlig havde lidt Skibbrud og ankom noget før denne Tid til Trondhjem som Assistent hos Kommissionair Boyesen. I 1821 (No. 52 & 65) fører han nogle høist løierlige Opsatser som den der agter at etablere en Privat-Skole &c., men optræder pludselig som Kommissionair, hvorved der opstaar en forfærdelig Feide mellem Møller og Boyesen, da sidstnævnte paastaar at være eneberettiget til dette Slags Erhverv. Denne mærkelige Feide gjenfindes, til stor Moro for Publikum dengang i «Adresseavisen» 1825 No. 70 og 71 og 1826 No. 58. Møller døde 1828.

GULDSMED KNUD SØRENSEN MØLLER,

født 21. April 1776, Søn af Guldsmed Engelbrecht Knudsen Møller, er et bekjendt Navn som en af vore ældste og mest agtede Haandværkere, medtaget i mange kommunale Hværv, fast hver Gang

Valgmand ved Stortingsvalgene. Gift 1812 med Hermekken Eline Møllerop (død 16. Mai 1860, 70 Aar gammel). Var stadig Medlem af Byens «12 Mænd». Boede i «Graven». Ved nedsendelsen af en Deputation 1839 til Carl Johan som dengang efter længere Tid opholdt sig i Christiania, blev han udnævnt til Deputeret til ligemed Just. Roll og Konsul Garmann. Døde 28. Mai 1863.

En anden Veteran af dette Navn Møller, med Fornavn Christopher, var ogsaa Guldsmed, døde i en høi Alder 1867.

BILLEDHUGGER MICHELSEN,

fød paa Leinstranden af Bondeforældre Aar 1789, og garnisone-rede 1810 i Trondhjem som Soldat. Ved at tilskjære nogle Træfigurer, vakte han Opmærksomheden for sig i den Grad, at hans Chef tilstod ham Permision og drog da (1815) til Stockholm og endelig til Rom, hvor han under Thorvaldsen, udviklede det medfødte Talent som Billedhugger og tilvendte sig som saadant et ikke ubetydelig Navn. Efter Ill. Nyh. Blad hidsættes: — — — «Hans Forældre vare da døde og efterlod ham 400 Rdlr., nød en bedre Støtte hos den daværende Statsminister i Stockholm, Ped. Anker, der anbragte ham hos Billedhugger Gøthe og optagen som Elev ved det kongl. Akademi og fik 150 Rdl. af Statskassen i 4 Aar, og ved Kongl. Resl. af 1820 en aarlig Understøttelse af 400 Sp. til et 6 aarig Ophold hos Thorvaldsen i Rom, hvortil han fik fornyet Understøttelse, ialt med 3000 Sp. Da denne Understøttelse omsider ophørte, nedsatte han sig 1828 i Stockholm, hvor han i 1833 arbejdede de til Trondhjems Domkirke skjænkede Apostelbilleder, nedsatte sig senere (1843) i Christiania, hvor han fik adskillig Beskjæftigelse, blev 1855 Ridder af St. O. O., ligesom han allerede tidligere var Medlem af V. S. i Trondhjem og ligesaa i Stockholm. Han manglede imidlertid Soutiens og søgte og fik, som det synes, en aarlig Understøttelse af Statskassen.»

I 1837 opholder han sig i Trondhjem for at opsætte det af Thorvaldsen til Domkirken Skjænkede Christusbillede. Og paa samme Tid opsætter han ligeledes sammesteds de af ham selv modellerede af Carl Johan til bemeldte Kirke skjænkede 12 Apostelbilleder.

Døde i Christiania 20. Juni 1859.

APOTHEKER CHRISTIAN FREDRIK MØLLEROP,

fød 6. Januar 1783. Blev Apotheker her formentlig i 1812, efter Ackermann, og boede i Munkegaden paa søndre Side af Stiftsgaarden. Gift 1820 med H. Høes Datter Fredrikke Wilhelmine, død i Christiania 1871, 76½ Aar gammel, nedlagt ved siden af sin Mand i Gravsted paa Domkirkegaarden i Trondhjem. Han selv døde 1861 efterladende sig betydelig Formue. Apotheket forflyttedes 1835 i Gaard paa Torvet, forhen Hofagentinde Sommers Gaard (nuværende Svaneapotek, 1919). Apotheket solgtes samme Aar til R. Balsløv for 34,000 Spd. Møllerop havde en eneste Datter, Walborg, der i 40-Aarene opbyggede i stor Stiil Landstedet Gløshaugen, gift nemlig med en her garnisonerende Lieutenant Sissener, der efter faa Aars Forløb døde. Enken senere gift med en Adjunkt Stang søndenfjeldsk. Han døde 1876.

Der nævnes i det Forrige Aarhundrede en

MAJOR FREDRIK MØLLEROP,

kopulert 1765 som Capitain og døde i Septbr. 1777.

OWE CHRISTIAN MATHESON,

fød 1794, sees at være en Decendent efter de faa Skotter som overlevede Slaget ved Kringlen 1612. Var først Handelsbetjent hos Lorck & Sønner og etablerede sig imellem 1825—27 som Handelsmand paa Baklandet, hvor han fornemmelig drev Forretninger paa Nordland. Gift med en Datter af Forstander Iversen, Johanna Andrea, fød 1807, død 7. Decbr. 1880, med hende havde han 11 Børn. Han døde 18. November 1857. Af disse Børn skulle vi nævne:

1. Jacob Matheson, fød 1827, død 10. Marts 1897, først gift med Bernhardine Engelsen, anden Gang (1867) med Augusta Bødtker.
2. Johan Christian Matheson, fød 1829, død 25. April 1902, gift 1857 med Thora Oppegaard.
3. Valdemar Matheson, fød 1844, død 18. Januar 1912, gift 1870 med Caroline Schmidt. Disse 3 er det som driver